

การประพาศพิพฒนรรยาบรรณ อันเป็นเหตุให้ได้รับโทษ

ตัวอย่างที่ 1

หน่วยงานรัฐได้ตรวจสอบบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีของกิจการแห่งหนึ่ง พบว่าการบันทึกรายการในบัญชีไม่สอดคล้องตามข้อเท็จจริง ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ละเว้นการบันทึกรายการบัญชี และแสดงรายการในงบการเงินไม่เป็นไปตามประกาศกรมทะเบียนการค้า เรื่อง กำหนดรายการย่อที่ต้องมีในงบการเงิน และเห็นว่าผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีที่เกี่ยวข้องข้องปฏิบัติงานบกพร่อง

การวินิจฉัย ปรากฏข้อบกพร่องดังนี้

กรณีผู้ทำบัญชี

- บันทึกบัญชีรายการซื้อสินค้าตามวันที่ที่จ่ายชำระเงินไม่ได้บันทึกตามวันที่ที่เกิดรายการซื้อ
- บันทึกรายการโดยใช้เกณฑ์ประมาณการ การคิดค่าเสื่อมราคาของกรมสรรพากรเป็นหลัก โดยไม่ได้คำนึงถึงอายุการใช้งานจริงของสินทรัพย์
- ไม่ปรากฏว่า ผู้ทำบัญชีได้แจ้งให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี (กิจการ)/ ฝ่ายบริหารของกิจการ ทราบในกรณีที่มีรายการบัญชีที่ไม่ปกติ และ/หรือพบพบว่าการควบคุมภายในที่ไม่รัดกุม
- ผู้ทำบัญชีไม่ได้ปฏิบัติเพื่อให้มั่นใจเกี่ยวกับความมีตัวตนของทรัพย์สิน ของกิจการ

กรณีผู้สอบบัญชี

- กระดาษทำการขาดความสมบูรณ์ครบถ้วน ส่งผลให้ข้อความและรายการในงบการเงินไม่ได้เปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอ ไม่ได้แสดงความเห็นหรือเปิดเผยไว้ในหน้ารายงานของผู้สอบบัญชี ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการสอบบัญชี และส่งผลต่อการเงินที่แสดงฐานะการเงินคลาดเคลื่อน

ตัวอย่างที่ 2

งบการเงินของกิจการแห่งหนึ่งบันทึกลูกหนี้ค่าหุ้นเพิ่มทุนที่ค้างชำระพร้อมดอกเบี้ย เป็นค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ ซึ่งงบการเงินปีก่อนๆ แสดงรายการค่าหุ้นเพิ่มทุนพร้อมดอกเบี้ยค้างชำระในรายการสินทรัพย์อื่น แต่งบการเงินปี 25XX (ปีปัจจุบัน) ได้แสดงรายการค่าหุ้นดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน(รายการหนี้สูญ/ หนี้สงสัยจะสูญ) ซึ่งไม่ถูกต้องและเป็นการสร้างผลเสียหาย (ผลขาดทุน) ให้เกิดขึ้นแก่กิจการในรายการที่ไม่ใช่การดำเนินงานของกิจการ ถือเป็นการทำรายการที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี และผู้สอบบัญชีแสดงความเห็นต้องงบการเงินประจำปี 25XX (ปีก่อน) อย่างไม่มีเงื่อนไข และไม่แสดงความเห็นต้องงบการเงินปี 25XX (ปีปัจจุบัน) รวมทั้งไม่แสดงความเห็นต้องงบการเงินเปรียบเทียบ

การวินิจฉัย ปรากฏข้อบกพร่องดังนี้

กรณีผู้ทำบัญชี

- การที่ผู้ทำบัญชีของกิจการแสดงลูกหนี้ค่าหุ้นไว้ในรายการสินทรัพย์อื่น และตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญของลูกหนี้ดังกล่าว เป็นการแสดงรายการที่ไม่สอดคล้องกับการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการบัญชี กล่าวคือ กิจการต้องแสดงรายการลูกหนี้ค่าหุ้นเป็นรายการหักออกจากส่วนทุนเรือนหุ้นในส่วนของผู้ถือหุ้นในงบการเงินของกิจการ การตั้งสำรองดังกล่าว จึงทำให้ผลขาดทุนสุทธิในงบการเงินสูงไป อย่างไรก็ดี ได้มีการปรับปรุงแก้ไขงบการเงินในปีต่อมาให้ถูกต้องแล้ว

กรณีผู้สอบบัญชี

- ผู้สอบบัญชีควรแจ้งให้กิจการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ในการเปิดเผยข้อมูลในงบดุลหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงินเกี่ยวกับจำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายและชำระเต็มมูลค่าและจำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายแต่ยังชำระไม่เต็มมูลค่า เพื่อให้งบการเงินสะท้อนให้เห็นควรชัดเจนของรายการทุน
- ผู้สอบบัญชีควรจัดทำกระดาษทำการเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานต่อเนื่อง และกระดาษทำการที่แสดงถึงการปฏิบัติงานสอบทานแผนงานในอนาคตของผู้บริหาร ที่กำหนดขึ้นจากการประเมินการดำเนินงานต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนการแสดงความเห็นต้องงบการเงิน

ตัวอย่างการพิจารณาข้างต้นนี้ พอหอมปากหอมคอแต่ยังไม่หมดเท่านั้นละ

ท่านสมาชิกสามารถติดตามตัวอย่างต่อไปได้ใน FAP Newsletter ฉบับหน้าค่ะ

โดย : คณะกรรมการจรรยาบรรณ